

EDEP VE KULLUK ŞUURU

Eûzubillahimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbilâlemin ve'l-âkibetü li'l-müttekîn. Vessalâtü vesselâmü alâ sey-yidinâ muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn.

İ'lemû eyyühe'l-ihvân enne efdale'l-kitâbi kitâbullah ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem ve şerra'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesin bid'ah ve külle bid'atin dalâleh ve külle dalâletin fi'n-nâri. Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

Ev hilmün yeküffü bihi ani's-sefih. Hilm denilen bir ahlak olacak ki, sefihin sefahatinden kendisini kurtarır. Sefihle beraber olmuyor, yani ahlaksızla ahlaksızlık yapmıyor. Kendisine sövene, pis söz söyleyene karşı, pis sözle mukabele etmiyor. Onu hilmi ile teskin ederekten, onu mahkûm ediyor.

Ev hûlukûn ye'îşu bihi fi'n-nâs. Yahut bir ahlak olacak ki insanlar içerisinde, cemaat içerisinde, cemaat arasında güzel geçiniyor. Herkesle güzel geçiniyor. Böyle bir huyu olur.

Bu üçü de yok ki üzerinde. Bunun amelinin hiç kıymeti yok demek ki. Bu uzun gider, bu derstir. Şey bulursak. Bu kadar.

مَنْ لَمْ يَشْكُرِ الْقَلِيلَ، لَمْ يَشْكُرِ الْكَثِيرَ وَمَنْ لَمْ
يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ وَالتَّحَدُّثُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ
شُكْرٌ وَتَرْكُهَا كُفْرٌ وَالْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ وَالْفُرْقَةُ عَذَابٌ

Men lem yeşküri'l kalile, lem yeşküri'l kesira. Ve men lem yeşküri'l nase, lem yeşkürillahe. Ve't-tehaddüsü bi nimetillahi şükrün. Ve terküha küfrün. Ve'l cemaatü rahmetün, ve'l furkatü azabun.

an-Nu'man bin Beşîr.

Her kim aza şükretmezse, aza şükretmiyor. O çoğa da şükredemez. Bir insan insanlardan gördüğü nimete karşı şükredemiyorsa, etmiyorsa Allah'a da şükredemez. Allah. Mesela bu nimeti bana Allah verdi. Evet Allah verdi ama o vasıta oldu. O vasıtaya senin teşekkür etmen lazım iken bunu yapmamak, Allah'ın nimetlerine de şükretmemeyi icap ettiriyor. *Ve't-tehaddüsü bi nimetillahi.* Allah'ın Teala'nın verdiği nimetleri anmak, bana şu nimet verdi, bu nimet verdi diyerekten ama şükürdür. *Ve terküha,* bu Allah-u Teala'nın

verdiği nimetleri zikretmemek de küfürdür. Küfranı nimet demek burada. Küfranı nimettir. *Ve'l cemaatü rahmetün.* Cemaat daima rahmettir. Daima ama. *Ve'l furkatü azabun.* Firkat, ayrılık, azabı azaptır. Bu dört başı mamur bir tabladır. Nereye vurursan, hangi tablaya vurursan vur, cemaat rahmet, firkat azaptır.

Bu yine Paşa Hazretleri'nin adına, neydi o Paşa Hazretleri? Cevat Paşa'nın bir hikayesini anlatayım yine hatırımda, bilirsiniz belki. Burada misafir gelmişti, bunun evinde oturuyordu. Şimdi gitti başka tarafa yine. O dedi ki, Edirne'nin muharebesinde orada yüzbaşımış. Yüzbaşı zamanında esir düşmüş Bulgar'a. Edirne Muharebesi'nde. Postadan kendisine İstanbul'dan bir emanet yollamışlar. Posta memuruna gitmiş, bu emanetini alsın diyerekten de Bulgar gavuru demiş ki, o zaman da bir yüzbaşı ama, ne dediyse, kumandanım mı dedi, ne dediyse, demiş.

“Bu harpten ders aldınız mı,” demiş. “Bir kere kaybettiğiniz topraklar elinize geçmez ama aldığınız ders size yeter eğer aldıysanız.” demiş.

İkiye bölünmüş millet. İttihat Terakki ve İhtilaf. Birbirlerinin aleyhinde ben kazanayım, o kazanmasın derken Bulgar'ı toplar da Ayasofya'ya kadar. Hiç olacak şey mi?

مَنْ لَمْ يَحْلِقْ عَانَتَهُ وَيُقَلِّمِ أَظْفَارَهُ وَيَجُزِّ شَارِبَهُ

فَلَيْسَ مِنَّا

Men lem yehlik a'netehu ve yukallim ezferahu ve yecuzze şa'ribehu feleyse minna.

Bu da yukarıdaki geçen hadisin diğer bir izahlısıdır.

Her kim koltuklarının altını temizlemezse, tırnaklarını kesmezse, bıyıklarını tutmazsa, *feleyse minna*, o da bizden değildir. İki ilavesiyle.

مَنْ لَمْ يَسْتَحْيِ مِمَّا قَالَ أَوْ قِيلَ فَهُوَ لِغَيْرِ رُشْدَةٍ

حَمَلَتْ بِهِ أُمَّهُ عَلَى غَيْرِ طَهْرٍ

Men lem yestehyi mimmâ kale ev kile, fehüve li ğayri rüşdetin hamelet bihi ümmühü alâ ğayri tuhrin.

Her kim denenlerden utanmıyorsa, yani aleyhinde bir şeyler söylüyorlar mesela yaptığı hareketlerden dolayı, onları kulak asmıyor, yolunda yürüyor. Hayırdır, günahdır, yapma

falan diyorlar işte, namazına gel, bak caminin dibindesin, kına içleme, içki içme falan diyorlar, hiç asmıyor bunlara kulak. Yine yapacağını yapıyor. *Fehüve li ğayri rüşdetin hamelet bihi ümmühü alâ ğayri tuhrin.* O, anasının temiz olmadığı bir zamanda hamile olan bir çocuktur o. Gayrı rüşd. Temizlik halinde olan bir çocuk utanacak. Utanmaması babasının kabahatinden nâşi. Onun için Mürşidi Müteehhilin diye bir kitabımız var. Mürşidi Müteehhilin.

Geçen bizim Osman diye bir çocuk var, arkadaş, evlendi evvelsi gün. Çok da güzel bir, hoşuma gitti. Hiç kimse ehemmiyet vermez. Arkadaşlardan birisi, hafız arkadaşları toplamış o adam, geldi burada bir hatim yaptı. Hiç ben şimdiye kadar hatimli bir şeye rast gelmedim yani. Nikaha, düğüne. Burada hatim yaptık. Yarım saatte oluyor ne olur, cemaatten olunca. Hatim yaptık, duasını ettik. Allah'ım mübarek olsun dedik, gitti evine. O bir kitap bastırmış. Eskiden vardı, eski yazıyla. Onu yeniye çevirmişler. Bu işte müteehhilin, evlenenlere yol gösteren bir kitap. Hangi gün insan hanımının yanına gider? Hangi saatte gidilmez, uzun boylu tafsilatlı bir kitap. Onu da çıkmış, herkes şeker dağıtıyor ya nikahta. O şeker

dağıtırken birer tane de bundan hediye etmiş, kitaptan. Arkadaşlarına. Bunlar da bilinmesi lazım yani. Her Müslümanın evleneceği çağ geldiği vakitte bundan bir tane alıp okuması, bu ona göre ayağınıza uydurulması lazım.

مَنْ لَمْ يَقُلْ عَلَيَّ: خَيْرُ النَّاسِ فَقَدْ كَفَرَ

Men lem yekul aleyye hayru'n-nâsi fe-kad kefera.

Şimdi bak tabir, burada Ali, Kelimesi Ali olarak, hareke yok kelimedede, Ali kelimesi yok. Şimdi herkes istediği gibi okuyor. Rafıziler Aliyyun diye okumuşlar bunu. Ali'ye her kim nas'ın hayırlısı demezse, o kafir olur. Halbuki öyle değil de Efendimiz, her kim bana demezse diyor Efendimiz. Bana, aleyye, bana demek. Aliyyun olursa şahıs oluyor. Hazreti Ali murad olunuyor. Halbuki ibare, *men lem yekul aleyye hayru'n-nasi fekad kefer.*

مَنْ لَمْ يَعْرِفْ فَضْلَ نِعْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ إِلَّا فِي

مَطْعَمِهِ وَمَشْرَبِهِ فَقَدْ قَصَرَ عِلْمُهُ وَدَنَا عَذَابُهُ

Men lem yâ'rif fadla nîmetillâhi Teâlâ aleyhi illâ fî mat'amihî ve meşrabihî fekad kasura ilmuhu ve denâ azâbehu.

Bir insan ki Allah Teâlâ'nın nîmetlerinin faziletini ancak yemekte, içmekte biliyor. Param var, malım var, rahatça yaşıyorum, en güzel Allah'ım bana nîmetlerin var diye bu kadar biliyorsa o çok kısa kısa kafalı, kısa bilgili, kısa düşünceli bir insandır ki bunun azabı garip olmuştur kendisine. Çünkü insan buraya bunları yiyip, içmek, yaşamak için gelmemiştir. Burada lazım olan insanlara asıl sıhhat, afiyet, nimet olmakla beraber asıl birisi de, nimetlerin birisi de efendim ilham ve marifet Rabbaniye-i mazhariyettir. Bu marifet Rabbaniye-i mazhariyetten kendisinin alakası yok, ilgisi de yok, bilgisi de yok. Onun için nimeti hemen yemekte ve içmekte görüyor. Onun arkası iyi gelmiyor. Halbuki Cenab-ı Hak buyuruyor, ne diyor?

وَأِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا

Ve in teuddu nimetallahi la tuhsuha.

(Nahl Suresi, 18. Ayet)

Nimet-i İlahi o kadar çoktur ki saymakla tükenmez. Bir kere hilkatimizdeki şu düzgünlük, güzellik olmasa elimizden ne gelirdi? Bu hilkat bu kadar incelenecek olursa ne büyük nimetler meydana çıkar.

a. İbadet Bilincinin İnşasında Cemaat ve Sünnet

مَنْ لَمْ تَفُتْهُ الرَّكْعَةُ الْأُولَى مِنَ الصَّلَاةِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا
كُتِبَتْ لَهُ بَرَاءَتَانِ: بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ، وَبَرَاءَةٌ مِنَ
النِّفَاقِ

Men lem tefuthü'r-rek'atü'l ulâ mine's-salati erbe'ine yevmen, kütibet lehû berâetâni. Berâetun mine'n-nâri ve berâetun mine'n-nifâk. Hazreti Enes'den.

Bir kimseyi namazın, hangi namaz olursa olsun, namazın birinci rekatına terk etmeden yetişiyor, kırk gün. Kırk gün namazlara rek'atü'l ulâ'yı kaçırmadan imamla beraber yetişiyor namaza. Beraber kılıyorlar. *Kütibet lehû berâetân.* O adama iki berat verilir. Kırk gün. Namazları kaçırmadan, imanla beraber, tekberiyle beraber namaz kılanlar. *Berâetun mine'n-nâr.* Birisi cehennemden kurtuluş beratı. İkincisi de *berâetun mine'n-nifâk*, münafıklıktan kurtuluş beratı verilir ellerine.

مَنْ لَمْ يَلْزُقْ أَنْفَهُ مَعَ جِبْهَتِهِ بِالْأَرْضِ إِذَا سَجَدَ لَمْ
تَجُزْ صَلَاتُهُ

*Men lem yelzek enfehu mea cebhetihi
bi'l-erdi izâ secede lem tecüz salâtuhu.*

Bir insan secdeye vardığı vakitte cebhesiyle beraber burnunu da secdeye koymazsa onun namazı caiz olmaz. Fakat bu inde Malik. İmam Malik indinde. Mezhebi Hanefi *lev vedaa cebhetehu dune enfihî caze.*

Alnını koysa caiz olur. Fakat kerahatten de hâli olmaz. Özür olur mesela, burnunu da yere koyamaz. Fakat böyle özür olmadan, burnunu koymaması da kıraat vardır.

مَنْ لَمْ يَقْبَلْ رُخْصَةَ اللَّهِ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ
أَجْبَالِ عَرَفَةَ

*Men lem yekbel ruhsatallahi kâne aleyhi
mine'l-ismi mislu ecbâli arafeh.*

Şimdi iki yolumuz var. Tariki azimet ve ruhsat. Azimet yolu, sıkı yol. Ruhsat yolu, kolaylık yolu. Mesela yola çıktığımız vakitte namazlarımızı Allah ikiye indiriyor celle ve alâ. Bunu kabul etmek lazım. Ayaklarımızda mes-tlerimiz var. Kışın ayaklarımızı şöyle yapmakla meshimiz oluyor. Bu da ruhsattır. Yıkamak efdaldır. Yıkarsın. Fakat meshetmek. Burada yıkamak efdaldır. Acemistan'da nasıl vermek efdaldır? Bu ayaklarına çıplak ayağına mest

verir de. Ona karşı bizim bu dinimizin mesh üzerine verildiğini onlara göstermek için burada mestin üzerine vermeyi daha efdal, demişler.

b. Allah'a Karşı Haya ve Kulluk Şuuru

مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَيَاءٌ فَلَا دِينَ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَيَاءٌ
فِي الدُّنْيَا لَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ

Men lem yekün lehu hayaun, felâ dine lehu ve men lem yekün lehu hayaun fi'd-dünya lem yedhuli'l-cennete.

Kimin hayası olmazsa, *felâ dine lehu*. Onun dini yoktur. *Li enne'l-haya mine'l-iman*. İman, haya imandandır. İman yetmiş iki şubeye bölünmüştür. Bu şubelerden birisi de imandır. İşte hayat. Bu onun dersi de uzun. Her kimdir ki dünyada hayası olmazsa, *lem yedhuli'l-cenneh*, o da cennete girmezmiş. Bunu kasten yaparsa, yani kerhen, bu hayasızlığı bilerek yapar da bir de istihlal dedikleri ile. Bir de aldanarak yapıyor diye pişmanlık getirirse bugün yine bir eserde okuyordum. Haya günah işleri yapmamakta olacak. Bu günah işleri yapmakta ısrar, mesela içki içmek haram olmakla beraber adamın gavurluğuna icap etmez. Fakat

gavurluğa götürür. Başu açık gezmek gavurluğa icap etmez. Fakat orada ısrar, gavurluğa götürür. Yani su-i hatimeye vesile olur. Su-i hatimeye. İnsan son zamanda gidecek, ruh vereceğiz ya, son zamanda ruh verirken, canını verirken yani. Bu ısrar kötülöklere, günahlara ısrarın acısı burada. Yoksa bugün içki iç de dur. Gavur olmazsın ama gavurluğa doğru insana sevk ediyor Allah.

مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ تَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ فَهُوَ لَهُ
زَكَاةٌ

Men lem yekün lehu malun tecibü fihi'z-zekatü. Felyekül: Allahümme salli alâ Muhammedin abdike ve Rasülike ve alâ'l-mü'minine ve'l-mü'minâti ve'l-müslimine ve'l-müslimâti fehüve lehü zekatün.

Men lem yekün lehu malun tecibü fihi'z-zekat. Zekat verecek mala sahip değil. Parası yok yani. Zekat verecek kudret-i maliyesi yok. Felyekül: Allahümme salli alâ Muhammedin abdike ve Rasülike ve alâ'l-mü'minine ve'l-

mü'minâti ve'l-müslimine ve'l-müslimâti fehüve lehü zekatün. Bu fukarada bunu söylesin, diyor. Bu da onun zekatıdır. Para veremiyor, para verecek kudreti yok. Binaenaleyh O da, *Allahümme salli alâ Muhammedin abdike ve Rasülike ve alâ'l-mü'minine ve'l-mü'minâti ve'l-müslimine ve'l-müslimât,* desin. *Fehüve lehü zekatün.* Ona zekat sevabı olur.

مَنْ لَمْ يَسْتَحْيِ مِنَ اللَّهِ فِي الْعَلَانِيَةِ لَمْ يَسْتَحْيِ مِنْهُ
فِي السِّرِّ

Men lem yestehyi mine'llâhi fi'l alâniyeti, lem yestehyi minhü fi's-sirri.

Bir insan, insanların arasında hayasız, o gizli kaldığı zaman da hayasızlık daha azdır galiba. Aşikâr bir insan utanmamazlığı yapamıyor. Yani utanmazlık yapamıyor. Utanmadan yapacağını yapıyor yani. Utanmadan yapacağını yapıyor alâniyette. O gizli kaldığı vakitte utanır. O zaman daha utanmadan daha fena işler yapacaktır demek ki.

مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِالرُّؤْيَا الصَّادِقَةِ فَإِنَّهُ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ

Men lem yu'min bi'r-ru'ye's-sâdikâti fe innehû lem yu'min billâhi ve rasûlihi.

Her kim rüya-i s-sâdikâyâ inanmazsa ki enbiyanın, sulahanın rüyalarıdır. Evliyanın rüyalarıdır. O, Allah celle ve alâ ve Rasûlüne iman etmiş sayılmaz. Rüya-i sâdikâ. Çünkü Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem* ilk devrindeki vahy hep rüyalarla tutup o sadık gibi akşam gördüğü rüya, gündüzü çıkardı.

Sûre-i Feth'in arkasında *sadekallahu ru'ya bi'l-hak*. Mekke'yi de fethedeceğiz, dedi. Fakat gün muayyen değil. Hudeybiye Muharebesi'ne girildi. Mekke'yi zapt olamadan dönüldü. Dediler ki olmadı, sen hani zaptedecektin Mekke'yi, fethedecektin, dedin ya. E dedik, bu filan günü zaptedeceğiz demedim ya. O vakti gelince olacak. Her adam birbirine zapt olunacak. İnsanlar acil de, hemen istediği, dakikada istediği şey olsunlar diyor.

مَنْ لَمْ يَأْتَفِ مِنْ ثَلَاثٍ، فَهُوَ مُؤْمِنٌ حَقًّا: خِدْمَةِ
الْعِيَالِ وَالْجُلُوسِ مَعَ الْفُقَرَاءِ وَالْأَكْلِ مَعَ خَادِمِهِ هَذِهِ
الْأَفْعَالُ مِنْ عِلَامَاتِ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ وَصَفَهُمُ اللَّهُ
فِي كِتَابِهِ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾

Men lem ye'nef min selasin, fehüve mü'minun hakkan. Hizmetü'l-iyali ve'l-cülüsi me'al fukarai ve'l-ekli ikri me'a hâdimihi. Hazihi'l-ef'alü min alâmeti'l-mü'minine'llezine ve safehümüllahu fi kitabihi "ulâikehümü'l-mü'minune hakkan.

Men lem ye'nef min selasin, fehüve mü'minun hakkan. Hizmetü'l-iyali ve'l-cülüsi me'al fukarai ve'l-ekli ikri me'a hâdimihi. Her kim şu üç huyla huylanırsa, ünsiyet eda ederse o hak mümindir. Hakka mümindir. Birisi, iyalinin hizmetine yardım etmek. İkincisi, fukarayla beraber oturup yemek. Üçüncüsü de fukarayla beraber oturmak, üçüncüsü de hizmetkârıyla beraber yemek yemek. Onu yemeğinde bulundurmak yani. *Hazihi'l-ef'al min alâmeti'l-mü'minine.* Bu müminlerin alametidir. *Ve safehümüllahu fi kitabihi "ulâikehümü'l-mü'minune hakkan"* diyerek Kur'an'da

vasfolunan müminlerin hali, bu üç halin olması lazım.

c. Müminin Ebediyet Yolculuğu

مَنْ مَاتَ لَهُ وَلَدٌ ذَكَرَهُ أَوْ أَنْثَى سَلَّمَ أَوْ لَمْ يُسَلِّمْ رَضِيَ
أَوْ لَمْ يَرْضَ صَبَرَ أَوْ لَمْ يَصْبِرْ لَمْ يَكُنْ لَهُ ثَوَابٌ إِلَّا
الْجَنَّةُ

*Men mâte lehu veledun, zekerun ev ünsâ
selleme ev lem yüsellim radiye ev lem yerda
sabera ev lem yesbir lem yekün lehu sevabun
ille'l-cennetu.*

Evladı vefat ediyor. İster kız çocuğu ister oğlan çocuğu. İstersen sen buna boyun bük istersen bükme. İster sabret ister sabretme. İster razı ol ister razı olma. İster teslim ol ister olma. Bunun mukabilindeki sevap, cennet. Mükafatı cennet olsun. Yani bazı, bu güzel müjde. Bazı yollarda mesela ağlarsan, sızlarsa filan olmaz yollarda da bu da onun demek, muhakkak sevabı cennet olacak.

مَنْ مَاتَ فِي هَذَا الْوَجْهِ حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا لَمْ يُعْرَضْ
وَلَمْ يُحَاسَبْ وَقِيلَ لَهُ: ادْخُلِ الْجَنَّةَ

Men mâte fî hâze'l vechi haccen ev mu'temiran, lem yu'rad ve lem yuhaseb ve kile lehu: Udhu'l-cennete.

Bir kimse hacca giderken, hac yolunda, vefat etti, gidemedi. Yahut döndükten sonra nasıl olursa olsun. Yahut umreye gidiyor, Umredeyken de öyle oluyor. Buna *lem yu'rad*, haline bakılmaz yani. Bu iyiydi, kötüydü. Böyle böyle bakılmaz. *Lem yu'rad ve lem yuhaseb*. Buna hesap da yapılmaz. *Ve kile lehu*, buna doğrudan doğrudan diyorlar ki, *udhu'l-cenneh*, hadi seni hesaba çekmeyecekler. Çünkü bak ne güzel şey var. Hac yoluna gidiyor, hac yoluna niyetlenmiş, çıkmış, yolda da hastalanmış, ya orada hastalandı, Ya yaptı, yapmadı. Yapsa da yapmasa da yani netice itibariyle gideceği yer, cennettir.

مَنْ مَاتَ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ لَمْ يَعْزِضْهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَمْ يُحَاسِبْهُ

Men mâte fî tariki Mekkete lem yâ'ridhullâhu yevme'l-kiyâmeti ve lem yuhâsibhu.

Bu da ikinci bir rivayet. Kim Mekke yolunda vefat etse, *tariki*. Ona bakılmaz. Onun haline bakılmaz. *Lem yâ'ridhullâhu*, demek

onun haline bakılmaz. Allah onun haline bakmaz yani. *Yevme'l-kıyâme*. *Ve lem yuhâsibhu*, hesaba da çekmez onu. Hesap, 70.000 kişi. Şefaata edecekler. Onlar hiç hesap edilmeyecek. Onlar da böyle istedikleri kadar şefaata edecekler. Bu şefaataçılardan birisi demek, bu hesaba katılmayanlardan birisi de bu zat olacak. Hac yolunda ölen insanlar.

مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ

Men mâte ve hüve ya'lemu en lâ ilâhe illallahu dehal-e'l-cennete.

Bu da güzel bir rivayet. Ahmed ibn Hanbel, Müslim, İbn Hibban, ve Nesai ve İbn Münzire.

Her kim bilir ki, mülkün sahibi, varlıkların sahibi bir Allah'tır. Bu bilgiyle ölürse *dehal-e'l-cenneh*. Cezası varsa görecekse biraz görür de. Müslümanın cezası da gavurun cezası gibi değil ha. Gavurun ebediyet cehennemi var. Sonra envai çeşit işkencesi var. Elhamdülillah imanlıya işkence yok. İmanlı nasıl hamama girerse kapısından saldırar diyoruz. İşte cehenneme soksalardı bizi o kadar bir terleyişle yahut bir uyku haliyle sabahleyin kalkar gibi kalkacak. Ashab-ı Kehf uyuduğu gibi. Uykudan

kalkacağız. Hadi buyrun cennete de edecekler inşallah. İmanın bu fedaili en büyük nimetlerinden birisi.

مَنْ مَاتَ مِنْ أَصْحَابِي بِأَرْضٍ فَهُوَ شَفِيعٌ لِأَهْلِ تِلْكَ
الأَرْضِ

Men mâte min ashâbî bi-ardin fe-hüve şefî'un li-ehli tilke'l-ardi.

Hazreti Eyyub ve emsali 27 tane kadar İstanbul'umuzda var. Bunlar bu memleketin şefaathçileridirler inşallah. *Men mâte min ashabi bi erdin*, benim ashabımdan her kim olursa olsun. Büyüğü küçüğü yok. Her kim olursa olsun, bir arzda vefat eder, kalırlarsa, *fehüve*, o benim ashabım, *şefiün li ehli tilke'l-ardi*. O arzdan ehline şefaathçidir.

Binaenaleyh, burada Hristiyanlar bile mesela Hz. Eyyub'a gidiyorlar. Onlar gidiyorlar da okuyup da geçiyorlar Hz. Eyyub'un. Zaten bize geçmeden evvel bile, Fatih'in seçiminden evvel bile kendisinin türbesi varmış burada Hz. Eyyub'un. Hristiyanlar gelirler, orada ona kandil yakarlar, ondan şefaath dilerler, işlerinin hayrı falan, meclislerinin için dilerler, böyle giderler. Sonra harp olunmuş yıkılmış, yeri kaybettirilmiş. Allah, bunun için her gün biz

Müslümanlara borçludur ki, onun ruhuna hiç olmazsa gidemezsek de olduğumuz yerden üç Fatiha, bir Elham yapıp, ruh-u Eyyub'a hediye etmek, imanın iktizası olacaktır.

مَنْ مَاتَ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ فِي الْبِدَايَةِ أَوْ فِي الرَّجْعَةِ
وَهُوَ يُرِيدُ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لَمْ يُعْرَضْ وَلَمْ يُحَاسَبْ
وَدَخَلَ الْجَنَّةَ

Men mâte fi tariki Mekkete fi'l-bidayeti ev fi'r-rac'ati ve hüve yuridu'l hacce ve'l umrate lem yu'rad ve lem yuhaseb ve dehale'l-cennete.

Men mâte fi tariki Mekke fi'l-bidayeti ev fi'r-rac'a.

Burada bak açıkladı.

Her kim Mekke yolunda ister giderken ister dönerken vefat etse.

Ve hüve yuridu'l hacce ve'l umra, ister haccı, ister umreyi murad ederken. Şimdi gidenler var mesela. Umre niyetiyle giderler şimdi.

Bunlar öyle vefat ederlerse *lem yu'rad ve lem yuhaseb ve dehale'l-cenneh*.

Allah-u Teala'nın fazlı ve mükafatı bize de Cenab-ı Hak nasip etsin tekrar. Tekrar tekrar ziyaretlerle müşerref olalım.

Bi Hurmeti'l Fâtiha.

Mehmet Zahid KOTKU

İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis](#)

[Derslerine PDF olarak ulaşmak için](#)

[tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ